

[Bertel Dahlgaard.]

Danmarks økonomiske Skib i Dag.

Naar jeg herefter vender tilbage til selve Spørgsmaalet om Omfanget og Karakteren af de Skatteforslag, der her er forelagt, skal jeg sige, at vi fra vor Side ikke vil nægte at medvirke til i hvert Fald en delvis Dækning af de Udgifter, man nu har forpligtet sig til vedrørende Brigaden, men jeg tror, det vilde være rigtigt at behandle Sagen i en noget anden Belysning, end disse Forslag her gør det.

Med Hensyn til Beløbet, der skal udskrives, mener jeg, at vi i nogen Grad kan tage Hensyn til det lidt lysere finansielle Billede for indeværende Aar, jeg antydede før. Jeg kan i denne Forbindelse ogsaa nævne, at naar den militære Tjenestetid for de hjemmeværende Styrker, som jeg har forstaaet, vil blive nedsat med et Par Maaned, saa betyder dette en Besparelse paa nogle Millioner Kroner, og denne Besparelse vil sikkert blive forøget betydeligt fremover, baade ved mindre Indkaldelser og ved yderligere Nedsættelse af Tjenestetiden.

Men lad os nu sige, at der alt taget i Betragtning skulde tilvejebringes, skal vi sige 100 Mill. Kr., saa bliver dernæst Spørgsmaalet, paa hvilken Maade det skal ske. Der mener jeg, man er berettiget til at erindre om, at det jo drejer sig om en i allérhøjeste Grad ekstraordinær Udgift, en Udgift af en enestaaende Karakter. Vi vilde fra vor Side finde det rimeligt, at Dækningen af en saadan ekstraordinær Udgift sker over en noget længere Periode, der er vist ingen her i Landet, der vilde finde det urimeligt, om vi sagde, at disse Udgifter maa betales af Befolkningen over en noget længere Periode, f. Eks. en 3—4 Aar; derved vilde vi naa ned paa et aarligt Beløb paa en 25—33 Mill. Kr., i hvert Tilfælde et Beløb af en ganske anden Størrelsesorden.

Naar vi fra vor Side har den Opfattelse, skyldes det ogsaa i nogen Grad Karakteren af de Skatteklender, som den højtærede Finansminister er gaaet til, hvorved man søger at betrede Skatteveje, som vi meget nødt vil befære, og som jeg egentlig ogsaa synes, Venstrepartiet skulde betænke sig lidt paa. Det gælder den foreslaaede Fordobling af Toldsatserne fuldkommen i Flæng; det gælder ogsaa Tanken om en ny Restaurationsskat paa det mest uskyldige af alt Forbrug, nemlig en Kop Kaffe, og endelig vil vi se med Sorg paa, om det skulde blive nødvendigt, som det er foreslaaet

i det Lovforslag, der ogsaa vil komme til Behandling i Dag, at vende tilbage til de høje Stempelafgifter og Tinglysningsafgifter, som Neergaard i 1929 var saa stolt af at kunne halvere.

Naar man saa vender sig til de traditionelle Afgiftsforhøjelser, som i de sidste 25 Aar har fritaget de skiftende Finansministre for Anvendelsen af større Fantasi, møder man altsaa Cigaretterne, Cigarene og Tobakken. Nu er vi jo vant til at sige, at det ikke er nogle Nødvendighedsartikler, det her drejer sig om, Menneskene kan jo lade være med at ryge. Men hvor langt kan denne Betragtning nu alligevel bære fremefter? I Dag er for en Cigaret, der koster 13 Øre, allerede de 9 Øre Skat, selv den billigste og elendigste Cigarillos, der ryges her i Landet, betaler 9 Øre i Skat pr. Stk., og paa en Cigar, der i Dag i Detailhandelen koster 60 Øre, er mere end de 20 Øre Skat. Mon man dog alligevel ikke maa sige, at disse Skatter efterhaanden er saa haard en Straf, som det er urimeligt at idømme selv dem, der er saa ukloge at bruge en meget betydelig Del af deres Indtægt til skadelig Tobaksrygning? I Forbigaaende skal jeg nævne, at det forundrer mig, at den højtærede Finansminister atter har ladet den Plet blive sat paa denne Skattelov, der bestaar i, at Forslaget paalægger selv den billigste og elendigste Stinkadores af en Cigar 2 Øre mere i Skat, medens alle de dyre og dyreste Cigarer ingen Skatteforhøjelse faar. Men altsaa, alt i alt tror vi nu alligevel, man maa sige med Hensyn til disse Skatteforslag, at Ministeren er gaaet over Grænsen.

Hvad angaar Chokoladeafgiften, vil jeg ikke paa Forhaand benægte, at der i den foreløbige Produktions- og Eksportsituation kan foreligge Omstændigheder, der kan begrunde en midlertidig Forhøjelse. Men som sagt vilde jeg gerne, inden vi fra vor Side tager nærmere Standpunkt dertil, have nogle Oplysninger i det kommende Udvalg.

Jeg vil saa gerne med Henblik paa Spørgsmaalet om Omfanget af de Pengemidler, der skal tilvejebringes, endnu minde om, at der i Dag her i Tinget af den højtærede Finansminister er forelagt en ny Skattelov om Grundstigningsafgift, som jo i hvert Tilfælde ogsaa vil give nogle Millioner. Jeg maa sige, at jeg synes, den højtærede Finansminister med den Skattetørst, der aabenbart behersker ham, skulde have